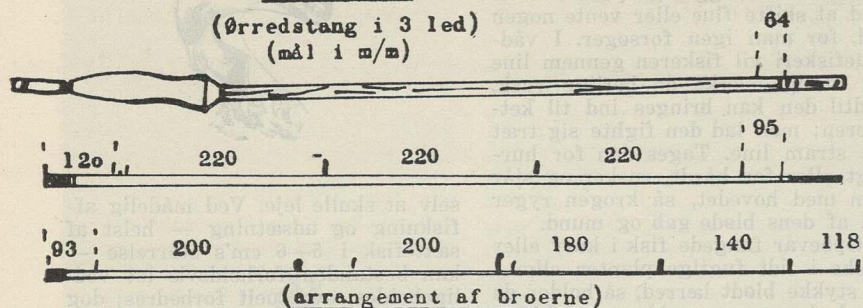

Tegning 22.

(Ørredstang i 3 led)
(mål i m/m)

VI BYGGER EN ØRREDSTANG

Så kommer den 9 fods fluestang med 3 led. — Taper foreslået: Spids: 2,4—4,6. 2 led: 5,4—7,6. Bundstykke: 8,2—10,6.

Vi finder nogle ekstragode splitter frem og tager til spidserne — der skal helst være 2, da en reserve-spids er næsten uundværlig — splitter af den tykke tonkin.

Disse må udsøges særligt og „prøves“ meget omhyggeligt, så vi kan være sikker på, at de er så ensartede som muligt. Når De hører dem firkantet, skal de være lige tykke, og når De svipper med dem, må „tonen“ være den samme.

Dette er begribeligvis kun en meget ufuldstændig prøve, men med øvelse kan man dog nå ret stor nøjagtighed.

Bedre er det jo at lægge dem på et bord med de ni tiendedele ragen- de ud over kanten, lægge en tung vægt (f. eks. 2 strygejern ell. lign.) på enderne på bordet — kun 2 ad gangen — og så få de frie dele af splitterne til at vibrere ved at trykke dem ned med hånden og slippe hurtigt. Man tæller så antallet af svingninger, der helst skal være det samme for alle splitterne.

Dette er en modificeret udgave af den berømte sportsfisker Hal-fords (tørfluefiskeriets ophavs-mand) prøve for fluestænger.

Længden af stangstykkerne er forskellig. Spidsen skal være 931 mm, 2 led 907 mm og bundstykket 903 mm.

Ferrulerne skal også have forskellig længde. Den udvendige fer-rule mellem bundstykket og 2 led: 64+8 mm (til bevikling). Den indvendige ferrule 32+7 mm (til bevikling). Den udvendige ferrule

mellem 2 led og spidsen: 50+8 mm (til bevikling). Den indvendige fer-rule 25+7 mm (til bevikling).

Disse længder er regnet meget omhyggeligt ud og bør derfor holdes. Længere ferruler er ikke alene unødvendige, men gør også stangen stivere på et længere stykke end de må, og kortere kan bevirke, at holdbarheden bliver problematisk.

Husk — som altid — at få fer-ruler, der går meget stramt ind i hinanden.

Ellers er der ikke stort mere at bemærke m. h. t. de øvrige operationer.

Kun vil De nok opdage, at det er meget svært at høre de tynde spidser nøjagtigt nok. Der går meget let små fliser af, og så er spidsen ødelagt og må ikke bruges.

Lav derfor altid 2—3 splitter til reserve. De skal nok få brug for dem.

Det kan være vanskeligt at se dette under høvlingen, men når man binder dem sammen efter høvlingen, opdager man det.

Efter færdig-høvlingen bør man lægge hver split for sig med yderfladen nedad, og så med sandpapi-ret (på trækloksen) — ganske let — slibe den inderste kant en smule de yderste 20—30 cm for den nøjagtige tilpasnings skyld.

Antallet af broer på såvel den 2-leads som på denne stang kan varieres. Færre end de her foreslåede vil jeg dog ikke tilråde. Der bør i reglen som minimum være 1 bro for hver fod, stangen er. Naturligvis med forskellig afstand (se tegn. 22).

Ved lakering kan man også bruge en finger i stedet for penselen, ja der er endda nogle, som fore-

trækker denne, og det er måske også lettere for en begynder at få lakeringen jævn på denne måde. Med tætsiddende pyntebeviklinger er det måske endda at anbefale.

Med 3 stangstykker er der jo mulighed for en uendelighed af kombinationer m. h. t. taper.

En af de mest kendte amerikanske stangfabrikanter, som bygger 1. kl.s stænger — Thomas — bygger sine fluestænger i 8 forskellige standard-modeller: blød, moderat og kraftig vådflue, medium, hurtig og meget hurtig tørflue samt 2 konkurrencemodeller: længde og præcision, og disse må endda betegnes som „hovedmodeller“, da der inden-

for disse kategorier er mulighed for mange variationer. En tiendedel hist og en tiendedel her mere eller mindre ændrer hele stangen.

Den „ideelle“ taper er endnu ikke opdaget — men det er det ideelle menneske jo ganske vist heller ikke!

Når nu stangen er færdig, skal vi prøve den. Pres spidsen let imod loftet eller en dørkarm og se på stangens bøjning.

Denne skal være jævnt tiltagende fra håndtaget mod spidsen. En tør-fluestang skal dog helst have det, man kalder top-aktion, hvilket vil sige, at den nederste halvdel eller to trediedele af stangen skal være forholdsvis stiv, den øverste halvdel eller trediedel forholdsvis blød.

Ved at variere trykket kan man se, om der er „svagheder“. Er der et sted, hvor stangen enten synes for stiv eller for blød, er det en fejl, som må rettes — på næste stang!

Vi håber, at der ingen fejl er, og har nu 2 ørredstænger færdige. Har vi samtidig bundet os et knippe af Svend Saabyes fluer, er vi klar til en norgestur.

Stram line!

Næste gang: en laksefluestang.
Henrik Bech.

P.S. Læsere af det nu ophørte blad Jæger og Fisker har meddelt mig, at sætternissen har „trådt i det“: Tegning 17, som jeg bragte i dec. 56, var forkert: Spidsen på stangen er tegnet galt — den er der slet ikke!

Desuden er målene ukorrekte; de skal være, regnet fra spidsen:

160 - 220 - 270 - 320 mm.